

Laatua ja turvallisuutta varmistamassa iäkkäiden asumispalveluissa – moniammatillinen tuki omavalvontatyölle

Outi Kiljunen, Päivi Kankkunen, Tarja Välimäki

Asiakkaiden turvallisuus sekä palvelujen laatu iäkkäiden asumispalveluyksiköissä tulee varmistaa ensisijaisesti omavalvonnalla (Valvira 2023). Omavalvonnan rooli korostuu entisestään uusissa säädöksissä ja linjauksissa, kuten asiakas- ja potilasturvallisuusstrategiassa sekä laissa sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta (STM 2022; Laki sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta 741/2023). Omavalvonnan roolin kasvaessa on tärkeää varmistaa omavalvonnan käytännön toimivuus. Sosiaalipalvelujen omavalvonnan kehittäminen on nähty valtakunnallisesti välttämättömänä (AOK 2020). Toimiva omavalvonta turvaa asiakkaiden asemaa ja oikeuksia ja estää tapahtumia, jotka aiheuttavat inhimillistä kärsimystä asiakkaille. Turvallisuuden edistäminen, kuten tapaturmien ennaltaehkäisy, on tärkeää myös taloudellisten vaikutusten näkökulmasta (Korpilahti ym. 2020). Lisäksi omavalvonnan toimivuus liittyy henkilöstön hyvinvointiin. Puutteet esimerkiksi henkilöstöresursseissa voivat aiheuttaa henkilöstölle eettistä kuormitusta (Mänttari-van der Kuip 2016). Omavalvonta on laaja laatu- ja turvallisuustyön kokonaisuus, johon liittyy monenlaisia haasteita iäkkäiden hoidon yksiköissä (Evans ym. 2018; Ree ym. 2019; Johannessen ym. 2020). Moniammatillinen tuki asumispalveluyksiköissä tehtävälle omavalvontatyölle on tarpeen, jotta voidaan parhaalla mahdollisella tavalla varmistaa iäkkäiden asiakkaiden turvallisuus ja palvelujen laatu.

Iäkkäiden asumispalveluissa asuu haavoittuvassa asemassa olevia iäkkäitä, joista harva

kykenee ”valvomaan” palvelun laatua ja puolustamaan oikeuksiaan itse (Mileski ym. 2019). Henkilöstöllä on iäkkäiden asumispalveluissa tärkeä rooli asiakkaiden asianajajana ja palvelujen laadun ja turvallisuuden varmistajina. Toimintayksikön vastuuhenkilöllä on erityinen vastuu varmistua siitä, että yksikössä toteutettavat palvelut täyttävät niille asetetut vaatimukset (Laki yksityisistä sosiaalipalveluista 922/2011 § 5; Vanhuspalvelulaki 980/2012 § 21). Omavalvonnassa tulee varmistaa asuminen, hoidon, hoivan ja tukipalvelujen, kuten aterioiden, siivouksen ja pyykkihuollon, laatu ja turvallisuus (Valvira 2014). Turvallisuuden varmistaminen iäkkäiden asumispalveluissa sisältää sekä asiakas- että potilasturvallisuuden näkökulmat (Valokivi & Hirvonen 2022). Omavalvonnan tulee asumispalveluyksikössä perustua sosiaalipalvelujen omavalvontasuunnitelmaan (Sosiaalihuoltolaki 1301/2014 § 47; Vanhuspalvelulaki 980/2012 § 23). Omavalvontatyötä asumispalveluissa on tähän mennessä tutkittu vähän. Aiemman tutkimuksen mukaan johtajat kaipaavat tukea laatu- ja turvallisuustyössä tarvittavalle osaamiselle. Verkostoista saatava tuki, kuten yksikön lääkärin tuki ja yksiköiden johtajien epäviralliset tapaamiset, koetaan tärkeinä. (Ree ym. 2019.)

Kuvaamme tässä kirjoituksessa lähijohtajien kokemuksia asumispalveluyksikön ulkopuolelta saadusta moniammatillisesta tuesta organisaatiossa. Iäkkäiden asumispalveluyksiköistä vastaavia lähijohtajia haastateltiin osana omavalvontayöhön keskittyvää Työsuojelurahaston

rahoittamaa tutkimusta, jossa selvitetään omavalvontatyön haasteita ja organisaation tukea omavalvontatyölle. Tavoitteena oli tuottaa tietoa, jota voidaan hyödyntää omavalvonnan ja sen myötä asiakas- ja potilasturvallisuuden sekä palvelujen laadun kehittämässä iäkkäiden asumispalveluissa. Puolistrukturoidut yksilöhaastattelut suoritettiin marraskuussa 2022 ja tammikuussa 2023 videoneuvotteluyhteydellä. Aineisto analysoitiin aineistolähtöisellä sisällönanalysillä (Elo ym. 2022).

Haastatellut seitsemän lähijohtajaa työskentelivät kahdessa eri julkisen sektorin organisaatiossa. Osa työskenteli sosiaali- ja terveyspalvelujen kuntayhtymässä ja osa hyvinvointialueella (aiemmin kuntayhtymäorganisaatiossa). Kaikilla oli sosiaali- ja terveysalalla pitkä työkokemus, keskimäärin 27 vuotta. Haastatellut lähijohtajat olivat koulutukseltaan sairaanhoitajia (opistotason, AMK- tai YAMK-tutkinto). Tämän lisäksi osa oli suorittanut sosiaali- ja terveysalaan liittyviä yliopistotasoisia opintoja.

Kokemuksia tuesta omavalvontatyölle

Lähijohtajat näkivät organisaatiosta saatavan tuen omavalvontatyölle tärkeänä. Hyödyllisenä pidettiin erityisesti yksikön ulkopuolisten asiantuntijoiden suorittamia auditointeja. Tukea saatiin myös asumispalveluyksiköiden verkostolta. Lisäksi organisaatiossa tiedotteet, kirjalliset toimintaohjeet ja asiakirjapohjat olivat avuksi asiakas- ja potilasturvallisuutta ja laatua varmistettaessa. Isossa organisaatiossa todettiin olevan laajasti eri asiantuntijoiden konsultaatiomahdollisuuksia, joita voi tarvittaessa hyödyntää.

Omavalvonnan auditoinnit

Osalla haastatelluista lähijohtajista oli kokemusta omavalvontaan kohdistuvista organisaation sisäisistä auditoinneista, joita kuvattiin myös omavalvonnan valvonnaksi. Nämä au-

ditoinnit koettiin erittäin hyödyllisinä omavalvonnan ja yksikön toiminnan kehittämisen kannalta. Niitä pidettiin yhtenä toimivan omavalvonnan avaimena. Auditointien koettiin auttaneen omavalvontasuunnitelman päivittämisessä ja omavalvonnan toimeenpanon kehittämässä.

Yksikön omavalvontaa tarkastelevat auditoinnit suoritettiin yksikön ulkopuolisen omavalvonnan asiantuntijan toimesta. Asiantuntijan katsottiin toimivan ikään kuin sparraajana yksikön omavalvontaa kehitettäessä. Haastateltavien lähijohtajien näkemyksen mukaan omassa yksikössä voidaan sokeutua omalle toiminnalle, ja täten nimenomaan yksikön ulkopuolisen asiantuntijan ajateltiin voivan olla avuksi kehittämässä. Omavalvonnan asiantuntija arvioi, täyttääkö yksikön omavalvontasuunnitelma sille asetetut vaatimukset ja toimitaanko yksikössä omavalvontasuunnitelman mukaisesti, sekä neuvoi ja ohjasi tarvittaessa.

Auditoinneista on todella paljon hyötyä. Omavalvontasuunnitelma on tullut tutuksi. Se ei ole enää sellainen, joka on kerran tehty ja sitten se on unohtunut tuonne jonnekin. Vaan nyt oikeasti sitä osaa käyttää avukseen.

Minusta on kyllä tosi hyvää, että meillä tehdään myös sellaista sisäistä auditointia. Joka vuosi on joku teema ja käydään yhdessä niitä asioita läpi. Minusta se on tosi tärkeä asia laadun kannalta.

Lähijohtajien mukaan auditointien yhteydessä oli mahdollista pysähtyä omavalvonnan asioiden ääreen rauhassa ja syvällisemmin kuin normaali arjessa. Auditointeihin liittyi kirjallinen yhteenveto ja henkilöstön kanssa käydyt keskustelut yksikössä auditoinnin jälkeen.

Olemme käyneet näiden auditointien jälkeistä keskustelua siitä, että mistä on lähdetty ja miten ollaan kehitytty. Vieläkin on tekemistä, mutta paljon on menty eteenpäin. On hieno kun näkee, että se valvonta ja niistä asioista keskustelu tuottaa tulosta.

Haastateltavat kokivat myös organisaation farmasian alan asiantuntijan suorittamat auditoinnit hyödyllisiksi. Ne toimivat apuna lääkehoidon turvallisuuden varmistamisessa. Lisäksi asumispalveluyksiköissä tehtiin yksikön ulkopuolisten asiantuntijoiden johdolla turvallisuuskävelyjä, joiden koettiin hyödyttävän turvallisuuden edistämistä yksikössä.

Asumispalvelujen johdon verkosto

Haastateltujen lähijohtajien työskentelyorganisaatioissa oli useita iäkkäiden asumispalveluyksiköitä. Näiden yksiköiden lähi- ja muista johtajista koostuva verkosto koettiin tärkeänä omavalvonnan ja kehittämisen kannalta. Lähijohtajakollegoilta saatiin vertaistukea ja ideoita. Verkostossa vaihdettiin tietoa siitä, miten eri yksiköissä on asiat ratkaistu. Yhdessä otettiin myös yhtä aikaa käyttöön uusia malleja tai tapoja asioiden hoitamiseksi iäkkäiden asumispalveluissa.

Meillä asumispalveluiden sisällä monesta asiasta leviävät nämä hyvät käytänteet, tai ainakin ne tulevat tietoon. Niitä on tarjolla, että sinun ei tarvitse kaikkea itse keksiä. Saat hyviä vinkkejä toisilta, joita voit ottaa käyttöön.

Oman esihenkilön tukea omavalvontatyölle pidettiin tärkeänä. Haastateltavat lähijohtajat kokivat saavansa tukea omavalvontatyölle omalta esihenkilöltään ja asumispalvelujen muulta johdolta. Esihenkilöt pitivät lähijohtajia ajan tasalla esimerkiksi lakimuutoksista ja muista ajankohtaisista uusista asioista.

No kyllä johdolla on tärkeä rooli siinä omavalvonnan tukemisessa. Mehän laadimme täällä itse tämän omavalvontasuunnitelman, mutta he sitten sen tarkistavat. Ja ehkä huomavat sitten tällaisia tiettyjä asioita, joille me olemme sokeutuneet.

Muu asiantuntijatuki organisaatioissa

Ison organisaation tarjoamien konsultointi- ja moniammatillisen yhteistyön mahdollisuuksien koettiin tuovan turvaa. Kaikkea ei tarvinnut tietää ja osata itse, vaan organisaation asiantuntijoita konsultoitiin tarvittaessa. Esimerkiksi organisaation turvallisuus- ja tietosuoja-asiantuntijat, ravitsemus- ja lääkehoidon asiantuntijat sekä fysioterapeutti toimivat yksikön omavalvonnan tukena. Asiantuntijat järjestivät tarvittaessa myös koulutusta asumispalveluyksikön henkilöstölle. Asiantuntijatuki nähtiin tärkeänä, koska omavalvonta on hyvin laaja kokonaisuus.

Moniammatillinen tuki ilmeni myös siten, että organisaation asiantuntijat pitivät yksiköitä ajan tasalla ajankohtaisista asioista, kuten covid-19-pandemiaan liittyvistä ohjeista. Organisaatioissa oli myös saatavilla lääkehoidon asiantuntijaryhmän laatima lääkehoitosuunnitelmapohja, jota hyödynnettiin yksikkötasoisena lääkehoitosuunnitelman laatimisessa. Lisäksi oli kirjallisia eri aiheisiin liittyviä organisaatiotasoisia toimintaohjeita, joiden koettiin helpottavan laadun ja turvallisuuden varmistamista. Organisaatioissa oli esimerkiksi yhtenäisiä henkilöstöresurssien varmistamiseen liittyviä ohjeita.

Tietysti kun me olemme olleet [sote-kuntayhtymä] jo niin pitkään, niin, meillähän on paljon ohjeistusta, joka koskee kaikkia. Työskentelet sitten erikoissairaanhoidossa, sosiaalipuolella tai täällä ikäihmisten palveluissa tai missä tahansa. Esimerkiksi työntekijöiden lomasuunnitteluun ja kaikkeen tällaiseen on ohjeistusta, mikä koskee kaikkia.

Yksikössä tehtyjä vaaratapahtumailmoituksia seurattiin organisaatiotasolla asiantuntijoiden ja johdon toimesta. Lisäksi organisaatioissa seurattiin potilas- ja asiakasrekistereiden loki-tietoja tietosuojan varmistamiseen liittyen.

Lopuksi

Haastattelujen perusteella omavalvontatyölle saatu moniammatillinen tuki edesauttoi omavalvonnan kehittämistä asumispalveluyksikössä. Moniammatillista tukea saatiin monelta tasolta organisaatiossa: lähijohtajakollegoilta, omalta esihenkilöltä ja muulta johdolta sekä organisaation eri asiantuntijoilta.

Omavalvonnan auditoinnit toimivat asumispalveluyksiköissä yhtenä oppimisen ja kehittämisen välineenä. Lähijohtajat toivottivat eri asiantuntijat tervetulleeksi yksikköön. Omavalvonta ei ollut asumispalveluyksikön asia yksin, vaan yhteinen asia organisaatiossa. Organisaatiossa oppiminen ei tapahdukaan vain yksilöiden vaan myös organisaation tasolla (Tynjälä 2013; 2022). Toimivaan omavalvontaan liittyy organisaation oppiminen ja sen onnistumisen mahdollistaminen. Aiempien tutkimusten mukaan organisaation oppimisen myötä voidaan parantaa esimerkiksi potilasturvallisuutta (Lyman ym. 2019). Organisaation oppimista edistävät muun muassa yksilöiden välinen vuorovaikutus, kollektiivinen reflektointi sekä tietoinen pyrkimys tiedon hankkimiseen, jakamiseen ja tallettamiseen (Lyman ym. 2019). Tässä raporttoimissamme haastatteluissa tuli esille mainittuja organisatorista oppimista edistäviä mekanismeja. Haastateltavat kokivat asumispalvelujen verkoston tarjoaman tuen tärkeänä. Myös aiemman tutkimuksen mukaan johtajat kaipaavat tukea laatu- ja turvallisuustyössä tarvittavalle ammatilliselle osaamiselle sekä painottavat verkostojen merkitystä tukena työlle iäkkäiden hoidon yksiköissä. Myös johtajien epäviralliset tapaamiset koetaan tärkeiksi. (Ree ym. 2019.) Lähijohtajien haastattelut osoittivat suuren organisaation edun; asiantuntijoiden konsultaatiomahdollisuudet olivat laajat.

Haastattelut tehtiin muutosvaiheessa, jossa haastateltavien työskentelyorganisaatio oli juuri vaihtumassa tai vaihtunut sosiaali- ja terveyspalvelujen kuntayhtymästä hyvinvointialueeksi. Tässä kuvaamamme asiat kertovat

siis kuntayhtymien aikaisista omavalvonnan tuen käytännöistä lähijohtajien näkökulmasta. Tutkimuksessamme ei ollut tarkoitus vertailla organisaatioita keskenään, mutta nähtävissä oli eroja organisaatioiden välillä omavalvontatyölle saatavassa tuessa. Toisessa organisaatiossa omavalvonnan kehittämisenä oli pitkät perinteet ja käytössä oli esimerkiksi omavalvonnan auditoinnit. Molemmissa organisaatiossa uusia käytänteitä omavalvonnan tukemiseksi oli suunniteltu otettavaksi käyttöön hyvinvointialueen aloittamisen jälkeen. Hyvinvointialueilla on ensisijainen valvontavastuu palvelujen toteutumisesta, turvallisuudesta, laadusta ja yhdenvertaisuudesta. Alueellisesti on kehitetty erilaisia ratkaisuja palvelujen valvontaan omavalvonnan keinoin. Niitä kuvataan hyvinvointialueiden omavalvontaohjelmassa (Laki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä 612/2021 § 40). Tarkoituksenamme onkin tutkia lähijohtajien näkemyksiä tuesta omavalvontatyölle laajemmin, kun hyvinvointialueet ovat olleet pidempään toiminnassa.

On hyvä huomata, että olemme kuvanneet haastateltujen lähijohtajien kokemuksia tuesta, jota he olivat saaneet omavalvontatyölle. Osalla lähijohtajista oli kuitenkin kokemusta myös moniammatillisen tuen puutteista. Etenkin yksikön vastaavan lääkärin tukea kaivattiin enemmän. Organisaatioissa onkin hyvä tarkastella laajasti saatavilla olevaa asiantuntijaverkostoa huomioiden mahdollisesti myös muita moniammatillisen verkoston asiantuntijoita kuin tässä kirjoituksessa mainitut. Lisäksi omavalvontatyössä voidaan tukeutua organisaation ulkopuolisiin asiantuntijoihin, esimerkiksi pelastusviranomaisiin ja terveydensuojeluviranomaisiin (Kiljunen ym. 2021). Merkityksellistä on tiedostaa myös yksikön sisällä tapahtuvan, yksikön työntekijöiden välisen moniammatillisen yhteistyön merkitys.

Asumispalveluyksiköissä on mahdollisuus seurata ja arvioida toimintaa reaaliaikaisesti ja puuttua havaittuihin riskeihin ja epäkohtiin nopeasti. Lisäksi yksiköissä voidaan oppia laatu- ja turvallisuustyön onnistumisista. Avain

palvelujen laadun ja turvallisuuden varmistamiseen onkin toimiva yksikkötasoinen omavalvonta (STM 2020). Yksiköissä tehtävän omavalvontatyön tukeminen moniammatillisesti kuitenkin edesauttaa toimivaa omavalvontaa.

Yhteydenotto:

Outi Kiljunen, sh, TtT, tutkijatohtori
Itä-Suomen yliopisto
outi.kiljunen@uef.fi

Kirjallisuus

- AOK. Apulaisoikeuskanslerin ratkaisu asiassa Oma-
valvonta sosiaalihuollossa. OKV/33/70/2020.
Internet: [https://oikeuskansleri.fi/-/sosiaali-
huollon-omavalvonnan-toimivuus](https://oikeuskansleri.fi/-/sosiaali-
huollon-omavalvonnan-toimivuus) (viitattu
25.4.2023).
- Elo S, Kajula O, Tohmola A, Kääriäinen M. Laa-
dullisen sisällönanalyysin vaiheet ja eteneminen.
Hoitotiede 2022;34(4):215–25. [https://journal.fi/
hoitotiede/article/view/128987](https://journal.fi/
hoitotiede/article/view/128987)
- Evans EA, Perkins E, Clarke P, Haines A, Baldwin A,
Whittington R. Care home manager attitudes to
balancing risk and autonomy for residents with
dementia. *Aging Ment Health* 2018;22(2):261–
9. [https://doi.org/10.1080/13607863.2016.124
4803](https://doi.org/10.1080/13607863.2016.124
4803)
- Johannessen T, Ree E, Aase I, Bal R, Wiig S. Explor-
ing challenges in quality and safety work in nurs-
ing homes and home care – a case study as basis
for theory development. *BMC Health Serv Res*
2020;20:e277. [https://doi.org/10.1186/s12913-
020-05149-x](https://doi.org/10.1186/s12913-
020-05149-x)
- Kiljunen O, Välimäki T, Partanen P, Kankku-
nen P. Turvallisuuden edistäminen iäkkäiden
tehostetussa palveluasumisessa. *Gerontologia*
2021;35(2):156–71. [https://doi.org/10.23989/
gerontologia.97264](https://doi.org/10.23989/
gerontologia.97264)
- Korpilahti U, Koivula R, Persephone D, Jakoaho V,
Lillsunde P, toim. Turvallisesti kaiken ikää: koti-
ja vapaa-ajan tapaturmien ehkäisy ohjelma
2021–2030 sekä selvitys kustannuksista. Helsin-
ki: Sosiaali- ja terveysministeriö, 2020. [http://urn.
fi/URN:ISBN:978-952-00-8343-4](http://urn.
fi/URN:ISBN:978-952-00-8343-4)
- Laki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä
612/2021. Internet: [https://www.finlex.fi/fi/laki/
ajantasa/2021/20210612](https://www.finlex.fi/fi/laki/
ajantasa/2021/20210612) (viitattu 25.4.2023).
- Laki sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta
741/2023. Internet: [https://www.finlex.fi/fi/laki/
alkup/2023/20230741](https://www.finlex.fi/fi/laki/
alkup/2023/20230741) (viitattu 25.4.2023).
- Laki yksityisistä sosiaalipalveluista 922/2011. In-
ternet: [https://www.finlex.fi/fi/laki/ajanta-
sa/2011/20110922](https://www.finlex.fi/fi/laki/ajanta-
sa/2011/20110922) (viitattu 25.4.2023).
- Lyman B, Jacobs JD, Hammond EL, Gunn MM.
Organizational learning in hospitals: a realist re-
view. *J Adv Nurs* 2019;75(11):2352–77. [https://
doi.org/10.1111/jan.14091](https://
doi.org/10.1111/jan.14091)
- Mileski M, Lee K, Bourquard C, Cavazos B, Dusek
K, Kimbrough K, et al. Preventing the abuse of
residents with dementia or Alzheimer's disease
in the long-term care setting: a systematic review.
Clin Interv Aging 2019;14:1797–815. [https://
doi.org/10.2147/CIA.S216678](https://
doi.org/10.2147/CIA.S216678)
- Mänttari-van der Kuip M. Moral distress among so-
cial workers. *Int J Soc Welf* 2016;25(1):86–97.
<https://doi.org/10.1111/ijsw.12163>
- Ree E, Johannessen T, Wiig S. How do contextual
factors influence quality and safety work in the
Norwegian home care and nursing home set-
tings? A qualitative study about managers' expe-
riences. *BMJ Open* 2019;9(7):e025197. [https://
doi.org/10.1136/bmjopen-2018-025197](https://
doi.org/10.1136/bmjopen-2018-025197)
- Sosiaalihuoltolaki 1301/2014. Internet: [https://www.
finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20141301](https://www.
finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20141301) (viitattu
25.4.2023).
- STM. Laatusuositus hyvän ikääntymisen turvaami-
seksi ja palvelujen parantamiseksi 2020–2023
tavoitteena ikäystävällinen Suomi. Helsinki: So-
siaali- ja terveysministeriö, 2020. [http://urn.fi/
URN:ISBN:978-952-00-5457-1](http://urn.fi/
URN:ISBN:978-952-00-5457-1)
- STM. Asiakas- ja potilasturvallisuusstrategia ja toi-
meenpanosuunnitelma 2022–2026. Helsinki:
Sosiaali- ja terveysministeriö, 2022. [http://urn.
fi/URN:ISBN:978-952-00-8464-6](http://urn.
fi/URN:ISBN:978-952-00-8464-6)
- Tynjälä P. Toward a 3-P model of workplace learn-
ing: a literature review. *Vocat Learn* 2013;6:11–
36. <https://doi.org/10.1007/s12186-012-9091-z>
- Tynjälä P. Workplace learning from the organiza-
tional point of view. Teoksessa: Harteis C, Gijbels
D, Kyndt E, eds. Research approaches on work-
place learning. Professional and practice-based
learning, vol 31. Cham: Springer, 2022:429–50.
https://doi.org/10.1007/978-3-030-89582-2_20
- Valokivi H, Hirvonen H. Asiakasturvallisuus vanhus-
palveluissa. *Janus Sosiaalipolitiikan ja sosiaali-
työn tutkimuksen aikakauslehti* 2022;30(4):376–
91. <https://doi.org/10.30668/janus.114433>

- Valvira. Yksityisten sosiaalipalvelujen ja julkisten vanhuspalvelujen omavalvontasuunnitelman sisältöä, laatimista ja seuranta koskeva määräys 25.6.2014. Internet: <https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/562001/41771> (viitattu 26.2.2023).
- Valvira. Sosiaali- ja terveydenhuollon valtakunnallinen valvontaohjelma vuosille 2020–2023. Päivitys vuodelle 2023. Internet: https://www.valvira.fi/documents/14444/1006217/Sote_valvontaohjelma_2023.pdf/c90eefd8-1209-2702-1e47-2dc6317beb84?t=1676537158594 (viitattu 27.2.2023).
- Vanhuspalvelulaki 980/2012. Laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveystalviteista. Internet: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2012/20120980> (viitattu 25.4.2023).